

— Μάλιστα, πολύ κολλητό. Ἡ ἐξαδέλφη μου ἔχει ἀξιοζήλευτον μέσση καὶ ἡμπορεῖ νὰ τὸ τομήσῃ. Περιέβαλλε διὰ τοῦ βλέμματος τὴν μέσση τῆς Μάρθας καὶ αὐτὸ τὸ βλέμμα ἔλεγε : «Καὶ σεῖς ἡμπορεῖτε» ἐκείνη ἐκκοκίνισε καταμαγευμένη ἀπὸ τὴν λεπτὴν τυχὴν κολακείαν. Ὁ Ραοὺλ ἐξηκολούθησε :

— Ἀνοικτό, ἀνοικτὸ τὸ οὐρανὸν μεταξὺ... τὸ κάτω ἀπὸ κιτοὺρ πομπιδούρ, μὲ γλυκὰ χρώματα. Τὰ μακίγια πολὺ μεγάλα, μὲ διπλὴ φύσκα ἀπὸ οὐρανὸν βελουδοῦ· εἶμαι καταληπτὸς ;

— «ὦ ! πολὺ καταληπτὸς πολὺ καταληπτὸς.

Καὶ μὲ συγκίνησιν ἐπανάλαβε :

— Μὲ διπλὴ φύσκα, ἀπὸ οὐρανὸν βελουδοῦ.

Ἡ ἀμαξοστοιχία ἐστάθμευσε αἶφνης καὶ οἱ ὑπάλληλοι ἐφώνηζαν : Μικῶν !... Μικῶν !...

— Μικῶν· ἤδη, εἶπεν ἡ Μάρθα.

Αὐτὸ τὸ ἦθρ ἐκτύπησε μαγευτικὰ εἰς τὰ ὦτα τοῦ Ραοὺλ. Ἐλεγε πολλὰ πράγματα αὐτὸ τὸ ἦθρ. Ὁ Ραοὺλ ἐπωφελήθη ἀπὸ τὰ πέντε λεπτὰ τοῦ σταθμοῦ διὰ νὰ ἀποτελεώτῃ καὶ ἀνασκευάσῃ τὸ κάπως ταρραγμένον ἀπὸ τὰς δονήσεις σχεδιαγράφημά του καὶ δὲν ἐπρόσβλεπε ὅτι ὁ νέος γυναικὶ ἀδελφός του ἐξῆλθε διὰ νὰ δώσῃ ἕνα τηλεγράφημα εἰς τὸ τηλεγραφεῖον. Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο τὸ εἶχε γράψῃ κυρτὰ ἡ κυρία Δερὰ καὶ τὸ ἀπηύθυνεν ἐπίσης εἰς τὴν λέσχην.

Ἡ ἀμαξοστοιχία ἀναχωρεῖ—4 ὥραι καὶ 11—καὶ ὁ Ραοὺλ δὲν κατέβη νὰ εἰδῇ ἐν εἰς κανένα τηλεγράφημα δι' αὐτόν. Καὶ ὅμως θὰ τὴν περιμένῃ πάντοτε εἰς Μικῶν τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα, ἀπὸ ἐξῆς λέξεις : Ἐπάρε. ἦτε, οὐδεὶς πλέον λόγος σχεδίου Ἀμβέρονης.

Ἡ ἀμαξοστοιχία τρέχει, τρέχει, τρέχει καὶ πόρῃ γίνεται λόγος δι' ἄλλο φόρεμα. Ὁ Ραοὺλ ἐκθυβώνει κυριαλεκτικῶς τὴν Μάρθαν μὲ τὴν ἀνεξάντλητόν του γονημότητα φράσεων εἰδικῶν καὶ ἐμβριθῶν.

* *

Ἐνῶ ἡ ταχὺ ἀμαξοστοιχία διέρχεται χωρὶς νὰ σταθῇ τὸν σταθμὸν Ρομανές—4 ὥραι καὶ 32—ὁ πατὴρ Σχυπλὰρ εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Λέσχης καὶ ἐκεῖ συναντᾷ τὸν πατέρα Δερὰ. Ἐνα πικέττο ;—Εὐχαρίστως. » Καὶ κάθονται καὶ οἱ δύο ὁ εἰς ἀντικρὺ τοῦ ἄλλου· εἰς τὴν αἴθουσαν ὑπάρχουν ὀκτώ δέκα τράπεζαι, ὅλαι κατελημμέναι. Τὸ ἐργαστάσιον εἶναι ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ. Πρῶτο πικέττο ὁ πατὴρ Δερὰ χάνει διπλὰ· ἤρχιζε τὸ δεύτερον ὅτε φθάνει ὑπὲρ τῆς κομίζων τηλεγράφημα διὰ τὸν κ. Σχυπλὰρ. «Ἐπιτρέπετε ;—Βεβαιότατα. » Ἀναγινώσκει, γίνεται κόκκινος, ξανὰ ἀναγινώσκει, ἀποκοκκινίζει...

Ἦτο λημπρὸν τηλεγράφημα τοῦ Ραοὺλ, τὸ ἀπὸ Διζῶν :

Ἀγαπητέ μου πατέρα, δὲν ἀναχωρῶ πλέον... Ἐκτακτος συνάντησις ! ὁ ἀριθμὸς σου τρία. Μά-

λιστα ὁ ἀριθμὸς σου τρία εἰς τὸν σιδηρόδρομον μὲ τὴν μητέρα της. Καὶ δὲν ἤθελα νὰ τὴν συναντήσω ! ὦ ! ἂν τὸ ἤξευρα ! Ὁπωσδήποτε τὸ γοργὸν καὶ χάρις ἔχει. Ἀς κτυπήσωμε τὸ σιδηροὺ ἐνῶ εἶναι ἱεστό. Ἐγὼ τὸ κτυπῶ, κτύπα καὶ σὺ. Ὁ κ. Δ. θὰ εἶναι εἰς τὴν λέσχην. Ὁμιλήσῃ τοι· ἐνθὺς, εἰτέ του ὅτι ἔφυγα διὰ νὰ μὴ νυμφευθῶ μὲ ἀσχημη γυναικα, ὅτι ἤθελα νὰ νυμφευθῶ ἀπὸ ἔρωτα, ὅτι εἶμαι θεότρελλος ἐρωτευμένος μὲ τὴν κόρην του. Θὰ εἴμεθα ὅλοι μαζί ἀπόψε εἰς Μασσαλία εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Νοάιρ. Ὁ κύριος Δ. ἂς μὲ συστήσῃ τηλεγραφικῶς εἰς τὴν κυρίαν Δ. Θὰ ὁμιλήσω αὐτοῖς μαζί σου διὰ τοῦ τηλεφώνου· γράψω τὸ τηλεγράφημά μου εἰς τὸ ἐστιατόριον τῆς ἀμαξοστοιχίας. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν τρώγει φουρτούκα ! ἀξιολάτρευτος ! εἶναι ἀξιολάτρευτος, ἔπεσε εἰς τὰς ἀγκάλας μου ἐπὶ τοῦ περάσματος. Αὔριον εἰς τὰς ἐννέα εἰς τὸ τηλεφώνον».

Ἡ ταρχὴ τοῦ κυρίου Σχυπλὰρ δὲν διέφυγε τὴν προσοχὴν τοῦ κυρίου Δερὰ. «Σοβαρὰ ὑπόθεσις ; εἶπε—Ναί.—Ἄν θέλετε ν' ἀρίσσωμεν τὰ χαρτιά.—Μάλιστα, ἀλλὰ πρῶτον, ἡ κυρία καὶ ἡ δεσποινὶς Δερὰ ἀνεχώρησαν, τὸ πρωί, διὰ τῆς ταχείας ἀμαξοστοιχίας τῆς Μασσαλίας ;—Μάλιστα, εἰς τὰς ἐννέα καὶ 55. Διατί μὲ τὸ ἐρωτᾶται ; μήπως συνέβη δυστύχημα ;

—Ὁρί, ὅχι δυστύχημα. Αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὀνομασθῇ δυστύχημα, ἀπεναντίας. Ἐλάτε, ἐλάτε εἰς τὴν μικρὰν αἴθουσαν.»

Τοῦ τὰ εἶπεν ὅλα. Τοῦ ἔδειξε τὸ τηλεγράφημα. Τοῦ ἔδωκε μερικὰς ἀναπορεύτους ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν λέξεων : Ὁ ἀριθμὸς τρία.

(Ἀκολουθεῖ).

Ἀλληλογραφία.

κ. Δ. Β. ἐνταῦθα.—Ὁ κ. Ζιβίδης σῆς παρακαλεῖ νὰ διέλθῃτε ἀπὸ τὸ γραφεῖον πρὸς ἐξομάλυνσιν παραδόξου ὑποθέσεως.

Παρακαλοῦνται ὅσοι ἐκ τῶν κ. κ. συνδρομητῶν δὲν ἐπλήρωσαν ἔτι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν νὰ τὴν ἀποστείλωσιν ὅσον τὸ δυνατόν ἐνωρίτερα εἰτε κατ' εὐθείαν εἰς τὸ γραφεῖον· εἰτε ἐγχειρίζοντες αὐτάς εἰς τοὺς Κυρίους

Γιαννόπουλον	εἰς	Ἀγκυρὰν
Βεϊνόγλου	»	Σμύρνην
Παναγιωτίδην	»	Παραμυθίαν
Φιλ. Εὐγένην	»	Ἀττάλειαν
Ἐξαρχον	»	Ἀρτάκην
Κουμεντήν	ἐν	Βουλγαρίᾳ

οἵτινες πάνυ εὐγενῶς ἐδέχθησαν τὴν ἀνταπόκρισιν τῆς «Ἠχοῦς».